

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Cæcitas hominum nimis confidentium Creaturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

C A P U T . I V.

Quintum motivum ductum ex injuria que
inferunt Deo qui non confidunt
in ipso.

§. I.

*Cæcitas hominum nimis confidentium
creaturis.*

Merito Deus gravissimè offenditur in
quod quamvis non cesset demonstrare
nobis impotentiam creaturarum tam vero
in singulis prope scripturæ sacræ paginis,
reipsa quotidie ita eam oculis nostris exhibens, ut quasi palpare manu possimus in omni
occasione: quamvis etiā repetitis monitione
præceptis non magis illis fidere atque innoveremus
quam baculo arundineo & tabula putredine
etiam, sed in omnibus actionibus nostris ad
confugere, suæque providentiae nos nolite
que committere jubeat, cum amplissimum
promissum quod curam nostri geret parentes
instar, quod sic disponet res nostras, ut ad me
iustum nostrum cedant emolumentum; nihil orationis
men minus adhuc inveniantur homines tan
hebetes atque vecordes qui nec attendant
cum qui loquitur, nec ad id quod proponit
nec moveantur iis quæ quotidie sentiantur;
vel rationis expertes, vel magis artibus fa-

cinati videantur. Quanquam sunt verè omnes
injuria quæ humanæ prosperitatis, & jactantiae inanes, &
infiduli ut loquitur sapiens, *fascinatio nugacitatis*, & ut
psalmus, *universa vanitas omnis homo vivens*,
psal. 38. addit. Apostolus: *praterit figura bujus
mundi*. 1. Cor. 7. ideoque illi fidendum non
est, non magis quam si ne esset quidem. Unde
& impii in inferno confitentur periisse vo-
luptates suas velut umbram, nec id ipsum, qui
super terram in vivis degunt, negare possunt,
intuentur enim quotidiè vanitatem rerum
mundanarum, & experiuntur suo danno ea-
rum infidelitatem. Hæc tamen omnia non
sufficiunt ad persuadendum incredulis, ne
earum opem potius quam Dei implorent, ne
vanas earum mendacesque promissiones
preferant certissimis sanctissimisque Dei
promissis, quibus suam omnibus gratiam &
utelam potentissimam offerens toties con-
firmavit.

§. II.

Pathetica Dei objurgatio hac super re.

Quæcum ita sint, justissimè Deus queri-
tur de hujusmodi hominibus, eorum
que dissidentiam ac infidelitatem gravi ob-
jurgatione accusat per Prophetam his verbis:
*Fili hominum usquequò gravi corde, ut quid
dilis*

I.4.